

9 Een apart gezet volk **Leviticus 9** FOB dag 7 editie- samenkomst op de 8ste dag

Lees Leviticus 9. Kort samengevat: Nadat Aaron en zijn zonen de inwijdingsprocedure goed doorlopen hebben (hst 8) was de volgende stap dat ze middels het brengen van de juiste offers verder tot JHWH mochten naderen. Zeven dieroffers en een graanoffer werden verbrand op het altaar door vuur dat uitging van het aangezicht van JHWH. Zo verscheen de glorie van JHWH aan het volk en was dit het begin van de offerdienst waardoor Israël JHWH op een veilige manier kon naderen. Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen, aanvullen of met elkaar in contrast staan?

Het chiasme is als volgt:

A (v1-6) Op de 8ste dag moeten Aaron, zijn zonen en de oudsten offers bereiden opdat Jah's heerlijkheid zal verschijnen

B (v7) Aaron kreeg instructie verzoening te doen voor zichzelf en voor het volk middels de offers.

C (v8-14) Aaron bereid het kalf als zondoffer en de ram als brandoffer voor zichzelf.

Centrale as (v15-17) Aaron bereid de bok als zondoffer en de brand- en graan-offers voor het volk.

C (v18-21) Aaron bereid de rund en ram als dankoffers in verschillende delen en offerwijze.

B (v22) Aaron zegent het volk en treed terug van het altaar; het brengen van offers is voltooid.

A (v23-24) De heerlijkheid van JHWH verschijnt aan het volk: VUUR gejuich en aanbidding volgen.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveau's? Hieonder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Geheel Israël droeg verantwoordelijkheid met de juiste offers te verschijnen op het juiste moment – op de 8ste dag; (In de eenjarige leescyclus voor de Torah in de Joodse traditie is hst. 9 het begin van de parasha shemini -8ste) – opdat JHWH inderdaad zou verschijnen en de offers zou accepteren. Zie profetische les 1

Niveau B: De taak van Aäron was te bemiddelen tussen het volk en JHWH. Hij ging af en aan tussen het volk en het altaar. Zie profetische les 2

Niveau C: Het verplichte zond- en brand offer van Aaron bedekte zijn eigen zonde; pas daarna kon hij als bemiddelaar de vrijwillige dankoffers van het volk brengen. Zie profetische les 3

Centrale as: Voor het volk moest een verplicht zondoffer worden gebracht (geit), brandoffers (kalf en ram) en een graanoffer (ongezuurd met zout, olie en als wierook). Dit alles was nodig om JHWH te doen verschijnen in heerlijkheid aan het volk. Zie profetische les 4

Profetische lessen & verbintenis met de profeten en het vernieuwde verbond

Welke profetische lessen zou dit hoofdstuk van de Torah, in het bijzonder de centrale as, aan ons mee willen geven voor het laatst der dagen? Want we moeten begrijpen dat de verhalen van de Torah meer te maken hebben met de toekomst dan het verleden volgens Psalm 40:8,9 en Jesaja 46:8-10. Ook Hebreëën 3:5 is duidelijk: En Mozes is wel trouw geweest in heel Zijn huis, maar als dienaar, om te getuigen van wat later gesproken zou worden..

Jesjoea zélf bevestigt dit principe na zijn opstanding aan de Emmaüsgangers in Lucas 24:27.

*Even later zegt Jesjoea het zelfde tegen de elf discipelen in vers 44: En Hij zei tegen hen: **Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen.** Vers 45 vervolgt: Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen. Ook in Johannes 5:45-47 wijst Jesjoea duidelijk op Mozes die over hem schreef tegenover de Schriftgeleerden: Denk niet dat Ik u zal aanklagen bij de Vader; die u aanklaagt, is Mozes, op wie u uw hoop gevestigd hebt. Want als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven; **want hij heeft over Mij geschreven.** Maar als u zijn Schriften niet gelooft, hoe zult u Mijn woorden geloven? Mogen onze ogen geopend worden voor de Torah en de woorden van Jesjoea als we nog wat Schriftplaatsen langs gaan!*

Profetische les 1: Het verbond met Abraham was altijd bedoeld als bestaande uit 2 partijen: JHWH zelf en Israël. Israël moest zichzelf offeren op de juiste wijze en dan zou JHWH hen accepteren. Jesjoea, de vooruit geschoven 'profeet uit het midden van zijn broeders' (**Deuteronomium 18:18**) werd eindelijk het ultieme offer op het altaar waar al die offers na eeuwen van offerdienst naar verwezen. Zijn offer werd geaccepteerd door Zijn Vader waardoor er vernieuwde relatie mogelijk was tussen JHWH en de 2 huizen van Israël: Het huis van Juda werd gebruikt om dat ultieme offer te brengen, óók voor de 10 stammen/Efraïm die op dat moment nog steeds waren gescheiden; verdwenen in de ballingschap naar Assyrië.

Profetische les 2 Jesjoea is nu Middelaar tussen Israël en JHWH bij het altaar in het hemels heiligdom: **Romeinen 8:34; Hebreëën 7:11-28; Openbaring 5:6-9**

Jesjoea, zonder zonde, werd tot zond- en brandoffer gemaakt voor Israël om haar tot vrede te brengen met de Vader: **Jesaja 53:6-12; Romeinen 5:1**

Profetische les 3 De wijzen duiden het kalf (vs2) dat als zond offer moest dienen als een noodzakelijk herstel offer *juist* voor Aaron vanwege zijn aandeel in de zonde met het gouden kalf! (Exodus 32)

Profetische les 4 De offers van het volk, bestaande uit 4 onderdelen, staan voor de 4 voorwaarden die Jesjoea vervulde om een acceptabel offer te worden ten behoeve van Israël. Vrijwillig offerde hij zijn leven waar niets op aan te merken was plaatsvervangend voor het volk waar hij toe behoorde. Hij werd tot een vloek opdat Israël weer gered en gezegend zou kunnen worden: **Galaten 3:13**

De symboliek van de diverse 4 vermelde offers:

Jesjoea was het **zond-offer** de eer verkreeg om voor eeuwig Hogepriester te worden. Hij alleen is waardig om het Heilige der Heilige te betreden op de Grote Verzoendag met de geslachte **geitebok**.

Jesjoea was het geheel verbrande brand-offer; de verlossingsram van Elohiem van Israël die redding bracht voor het volk met Pesach.

Jesjoea was het **graan**offer dat als heoffer werd bewogen tijdens het FOB. Hij was gezalfd met olie en wierook, gezouten tijdens zijn lijden en was ongezuurd: zonder zonde

Jesjoea was het geheel verbrande **kalf**, die in het Paleo Hebreeuws voorgesteld wordt in de letter Alef. Hij is de alef-tav; de 1ste en de laatste. Hij is de man die het meest voldoet aan het beeld van Elohiem. Hij vertegenwoordigt het volk naar JHWH.

Het kalf als offerdier

In de Bijbel zijn maar weinig vermeldingen naar kalveren. Israël was bekend met het concept van het gebruik van een kalf om hun Elohiem te representeren; In **Genesis 18:7** zien we al dat Abraham zijn 3 hemelse gasten kalfsvlees voorzet. Dat Aaron bij de Horeb besloot een gouden kalf te maken van de gouden sieraden die het volk hem gaf is waarschijnlijk geen toeval: **Exodus 32:4**

Jesaja vergelijkt Jakob met een kalf dat zal rusten en grazen in hersteld Israël: **Jesaja 27:10**

Hosea constateert dat het kalf te Samaria een afgodische weergave is van JHWH: **Hosea 8:5-6**

1 van de 4 levende wezens rond de hemelse troon is een kalf: **Openbaring 4:7**

De gelijkenis van de 'goede Vader' met 2 onvolmaakte zonen

In de parabel van de verloren zoon besloot de vader het gemeste kalf te slachten om te vieren dat zijn jongste zoon terug was gekomen- hij die dood was, bleek levend en die verloren was, bleek gevonden. De oudste zoon was boos op zijn vader die het gemeste kalf naar zijn idee 'verspeelde' aan zijn broer terwijl hijzelf 'nog geen geit' gekregen had voor een feest. De vader herinnerde de oudste broer eraan dat zijn continue aanwezigheid hun onderlinge relatie al verzekerde terwijl de jongste broer verloren was en dat er dus reden was het kalf voor hem te slachten nu hij terug gekeerd was: **Lukas 15:11-32**

Deze parabel geeft het sterkste bewijs dat er een apart plan is voor de 2 huizen van Israël. Het huis van Juda staat voor de oudste broer en het huis van Israël/Efraïm staat voor de jongste broer in de parabel. Juda had geen geslacht kalf nodig om de relatie te herstellen met JHWH want die relatie is altijd behouden gebleven (*hoewel deze relatie ook herstel behoeft maar op een andere manier*).

Efraïm, opgegaan in de heidense volken van de wereld waar het zijn identiteit verloor en vergat (Iosabab en Iosabab- zie Hosea 1), had wel degelijk het kalf-offer nodig- dat staat voor Jesjoea. Die bracht de blijde boodschap van redding en herstel, leven uit de dood en hernieuwde identiteit.

Deze situatie moet verbonds-geheiligden IN Jesjoea op z'n minst bedachtzaam maken in evangelisatie pogingen richting Joden.

*Ook ziet het er naar uit op basis van de parabel dat Juda en Efraïm ieder voor zich in het reine moeten komen met JHWH maar op een gedeeltelijk verschillende manier voordat ze überhaupt met elkaar in het voorzegde relatieherstel kunnen komen. Beide huizen zullen dat niet in eigen kracht voor elkaar krijgen; het is een werk van de Vader: **Jesaja 11:11-14; Ezechiël 37:16-22***